

ΕΤΟΣ ΣΤ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 307

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν ὀρχαμί νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τῇ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1884.

Τὴν Τρίτην ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ὁ Ἀσμοδαῖος ἐκδί-
δεται καὶ ἐκτάκτως δευτέρως, περιέχων πολλοὺς νέους
τύπους, τὸν περίφημον Κατετάνον τῶν Πατρῶν, καὶ ὕ-
λην ποικίλην πρωτοχρονιάτικην. Τὸ ἔκτακτον τοῦτο φύλ-
λον θέλει δωρηθῆ μὲν τοῖς συνδρομηταῖς, θὰ πωληθῆ δὲ
καὶ ἐν τοῖς ὁδοῖς ἀρτὲ λεπτῶν 25.

Λίαν ἐπικαίρως ἐπῆλθον αἱ διχοκοπὴ τῶν βουλευτικῶν ἐρ-
γασιῶν ὅπως πρᾶνῶσιν ὀλίγον τὴν ἔξασιν τῶν πολιτικῶν πα-
θῶν. Ἡ ἐκ τῆς προσεγγίσεως αὐτῶν πρὸς τὴν ἐξουσίαν μέθη τῶν
ἀντιπολιτευομένων καὶ ἡ διὰ τὴν ὑπεκφυγὴν αὐτῆς ἐκ τῶν χειρῶν
τῶν λύσσα τῶν ὑπουργικῶν εἶχον φθάσει τελευταῖον εἰς τὸ κατα-
κόρυφον σημειῶν των. Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐχρησίμευσεν ὡς
ὁ μεσάζων ὁ παρεμβαίνων ὅπως ἀνακόψῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν ὀρμὴν
τῶν ἀντιπάλων. Δὲν ἠξέυρομεν ἂν ὁ κ. Τρικούπης εἶνε χριστιαν-
νός· ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἶνε βεβαίως θὰ ἐώρτασε μεγαλοπρεπῶς τὰ
Χριστούγεννα, διότι ἂν δι' ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον ὁ Χριστὸς
ἐγεννήθη ὅπως σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς πτώσεως εἰς τὴν ἁμαρτίαν,
διὰ τὸν πρωθυπουργὸν μας ἐγεννήθη μόνον ὅπως σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ
τῆς πτώσεως... ἐκ τῆς ἐξουσίας.

Καὶ ἰδοὺ μία περίστασις καθ' ἣν ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ἦλθεν
ὄχι διὰ νάποσπάσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρήσῃ ἄνθρωπον ἐν τῇ ἁ-
μαρτίᾳ· διότι ὅταν κατέχη αὐτὴν ὁ κ. Τρικούπης ἐξουσία καὶ ἁ-
μαρτία εἶνε συνώνυμα.

Ἐν τούτοις αἱ διχοκοπὴ καὶ ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας, ἄς διατρέχο-
μεν, ἐπιβαλλομένη τοῖς πιστοῖς ἀδελφικὴ ἀγάπη δὲν θὰ ἔχωσι

πρακτικὸν καὶ ὀρατὸν ἀποτέλεσμα ἄλλο ἢ νὰ ὑπεκαύσωσι τὸ
ἔμφυτον τῶν δύο μερίδων μῖσος. Αἱ ἐορταὶ θὰ χρησιμεύσωσιν ὀ-
πως ἕκαστος τῶν ἀντιπάλων παρσκευασθῆ, συγκεντρωθῆ, ἀνα-
πληρώσῃ τὰ ἑλλείποντα αὐτῷ, καταμετρήσῃ τὰς ἰδίας αὐτοῦ
δυνάμεις καὶ τὰ ὀχυρώματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἔπειτα ἴδῃ κατὰ πό-
σον συμφέρεῖ ἡ θρησκευτικὴ μάχη. Κατὰ τὴν Νέα Ἐφημερίδα
οἱ ἀντιπολιτευόμενοι σκέπτονται ἂν πρέπη νὰ τὸν ρίψωσι
εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὰς ἐορτάς. Ἀλλὰ τὸ σκέψις γίνεται
ἐπὶ παντὶς πράγματι δὲν δύναται νὰ τεθῆ εἰς χρῆσιν ὑπὸ τῆς
ἀντιπολιτεύσεως. Εἶνε καθαρῶς ὑπουργικὴ φράσις.

Καὶ παρασκευάζονται. Ἄν ἀπῆλθον εἰς τὰς ἐπαρχίας των,
ὅπως φάγωσι τῶν παχῶν χοίρων τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν ὀρε-
κτικὴν βασιλόπητταν παρὰ τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν, ἂν ἀπεφά-
σισαν νάπολαύσωσιν ἐπ' ὀλίγον πάλιν τῶν ἡδονῶν τοῦ κατ' ἰδίαν
βίου, ἀφ' ὧν σκληρῶς ἀπέσπασεν αὐτοὺς ἡ περὶ τοῦ μεγαλείου
τῆς πατρίδος μέριμνα, δὲν θὰ καύσωσιν ἀναλογιζόμενοι καὶ ἐκεῖ
τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑψηλὰς ὑποχρεώσεις. Καὶ ἴσως ἴσως
ἐκεῖ κατορθώσωσι τρώγοντες καὶ πίνοντες νὰ ἴδωσι τὰ πράγματα
καθωρότερον ἢ ἐδῶ συζητοῦντες. Στόμαχος πλήρης ἀφίνει πλήρη
ἐλευθερίαν σκέψεως εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ποτήριον ρητινίτου εἶνε
πολλάκις ὁ καλλίτερος σύμβουλος.

Ὁ κ. Κασσιμάτης θέλει μελετήσῃ σοβαρότερον ὄλα τὰ λατι-
νικὰ ρητὰ τὰ ἀνακηρύσσοντα τὴν ἰσχύν τῆς Γερμανίας, ὅπως
ἐπιρρίψῃ αὐτὰ κατὰ τῶν ἐναντίων τῆς πρὸς αὐτὴν φιλικῆς συνεν-
νοήσεως· ἀλλ' ὁ κ. Τζάνης ἀπέστη δυστυχῶς εἰς τὰς τάξεις τῆς
ἀντιπολιτεύσεως καὶ θὰ εἶνε φοβερώτατος αὐτοῦ ἐχθρὸς· ὁ κ. Μάν-
δαλος θέλει ἐπιληφθῆ τῆς εὐκαιρίας νὰ διαβεβαιώσῃ αὐτοῖς τοὺς
συμπολίτας του ὅτι ἐφέρθη κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐφετεινῆς βου-
λευτικῆς του ὡς ἄνθρωπος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὀμολογοῦμένως
πολὺ συχνὰ εἶχε ἀνάγκην νὰ διαβεβαιῶσῃ. Ὁ κ. Στεφανίδης θέ-
λει συνεχίσει τὰ σπουδαῖα πειράματα, ἅτινα ἤρχισεν ἤδη, ἐφαρμό-
ζων αὐτὰ ἐφ' ὄλων τῶν ὑπολειπομένων γάτων τῆς ὁδοῦ Ἐρμού,
τὰ σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος προσβλήματος τοῦ
ὀφελίμου τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς λαϊκότητος διὰ τῆς ἀγγχόνης
ἐν τῇ ποινικῇ δικαιοσύνη, καὶ θὰ ὑποβάλῃ τὰ πειράματα αὐτῶν εἰς
τὴν βουλήν. Καὶ ὁ κ. Ζυγομαλάς τροχίσει ἀπὸ τοῦδε τὸν κομι-
σθέντα αὐτῷ ἐξ Ἀδουσιναῖς ἀνιάνκη, ὅπως διασταυρώσῃ αὐτὸν

πρός το επίσης άβυσσινιακόν ξίφος του κ. Υπουργού τών στρατιωτικών.

Επί εύκαιρῆς ταύτης ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὴν αἰσθητὴν ἐπιφάνειαν, ἀπὸ τίνος λαμβάνει ἡ ἀπωτάτη φίλη ἡμῶν Ἄβυσσινία τὸ ἐν τῇ πατρίδι μας πολιτικὸν βίον. Ὅλα τὰ κοινοβουλευτικὰ ὄπλα θε λαμβάνονται εἰς τὸ ἐξῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ ὁ ἐκεῖ ἑλλην διπλωματικὸς πρᾶκτωρ, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ ἀνάμιξις τῆς αὐτῆς, θὰ εἶνε ὁ προμηθευτὴς τῶν παλεμεφεδίων διὰ τὴν περὶ τῆς ἐξουσίας μάχης.

Τὸ ξίφος ἔλειπεν ἕως τότε ἀπὸ τὸν μὲ ρεδιγκόταν αὐτοκράτορα τόνητον στρατάρχη. Ἀλλὰ τὸ Καρὰλὴ Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ καρπούς του, καὶ ἡ δόξα τῶν τροπαίων τῶν ἐξουσίας μέχρι τοῦ Μαχδὴ καὶ τοῦ Ἰωάννου, ὅστις θαυμάζων τὸν ἄνδρα τῶ ἀπέστειλε μακρόθεν ἐπίσημον δεῖγμα τῆς ἐκτιμῆσεώς του.

Καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος τοῦ Κρέμου εὗρεν ἐπὶ τέλους τὸ ξίφος, δι' οὗ θὰ κόψη τὸν γόρδιον δεσμόν τῆς περιπεπλεγμένης πολιτικῆς καταστάσεως.

Τὸ δάνειόν μας.

Θέλετε νὰ μάθετε τί γράφει τὸ σοβρῶτερον τῶν εὐρωπαϊκῶν περιοδικῶν, ἡ Rénue des Deux Mondes, περὶ τῆς κοσμοακούστου ἀποτυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων; Ὁνομάζει αὐτὴν «μετριόφρονα ἐπιτυχίαν» εἰρηνικώτατα. Τοιαύτας μετριόφρονας ἐπιτυχίας εὐχόμεθα εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μας.

Ἐὶν ἐνθυμηθῆ τις τὴν ἐνθουσιώδη ἐκείνην πέρυσι πρόποσιν τοῦ ἐμπόρου κ. Κοκοροπούλου ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ διὰ τὸ ἰχθύον τῆς ἀρσεως, ὅπερ ἐπόθει, τότε, καὶ ἀντιπροβάλλῃ τὴν ἐκδόκωσι τὴν ἐκείνην πρὸς τὴν σημερινὴν ἀθυρίαν αὐτῶν τούτων τῶν τότε ἐνθουσιασμένων, θὰ ἐξηγήσῃ ἐπαρκῶς τοὺς θρήνους τοὺς ὁποίους ἀναδίδουσιν αἱ ἐμπορικαὶ ὁδοὶ μας τὰς ἡμέρας ταύτας, ἀντὶ χαρμῶν ἡχοῦ μετάλλου συναλλαγῆς. Ἐξ ὅσων ἐκόμισεν ἐπ' ἀγοραῖς ἑλπίσιν ὁ κ. Κοκορόπουλος πωλεῖ τώρα καὶ τὰ μανδηλιά του αὐτὰ κατὰ δωδεκάδας. Ἀλλ' εἰς τὴν κρατῆσιν διότι θ' ἀναγκασθῆ νὰ τὴν χρησιμοποίησῃ ὁ ἴδιος εἰς ἀπόμαξιν τῶν δακρύων διὰ τὴν ἐμπορικὴν νέκρωσιν.

Τί ἐστὶ ἑλληνισμός; ἐρωτᾷ ὁ φίλος ἐκδότης τοῦ Ἄττικοῦ Ἡμερολογίου. Ἡ λέξις φαίνεται ἀνέρχεται εἰς τοὺς μακεδονικοὺς χρόνους καὶ ἐσήμαινε τότε τὸ ἀσολοικὸς διαλέγεσθαι, προσέλαβεν ὅμως ὅλως νέαν καὶ τυχοδιωκτικὴν ἔννοιαν παρ' ἡμῶν, διότι σημαίνει ἤδη τὴν τέχνην τοῦ ἀποκτᾶν σπῆτι, ἀμπέλι, ἀμάξι καὶ ἄλογα. Γνωστὴ εἶνε ἡ συμμορία τῶν ἀνθρώπων, ἥτις κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους καθ' οὗς συνετελέσθη ἡ ὀριστικὴ κατάλυσις τῶν ὀνειρῶν τῆς γενεᾶς τοῦ 1821, ἐπενόησαν τὸν τρόπον νὰ οἰκονομῶνται εἰς τῆς καθυλαστικῆς χρήσεως τῶν λέξεων γένος, ἔθνος, Ἑλλάς, θρησκεία, πατρίς, ἑλληνισμός». Ταῦτα μετὰ τῆς συνήθους αὐτῶν εὐφίας ἐξηγεῖ ὁ χαριτολόγος φίλος ἡμῶν κ. Εἰρηναῖος Ἀσώπιος. Συνιστῶμεν δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν σελίδων τούτων εἰς τοὺς βουλομένους νὰ γνωρίζωσιν ἀκριβῶς εἰς ποῖο σημεῖον εὐρίσκειται ἤδη ὁ περιλάλητος ἑλληνισμός.

Ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος». «ΠΑΡΙΣΙΟΙ. . . . Ἡ κυρία Κλόδισ Οὐγκ ἀπεβίωσεν». Οὕτω μεταφράζεται φαίνεται τὸ Madame Hugues est acquittée. Ἐπομένως πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ μακαρίτης Μορέν ἠθώωθη (est mort).

ΛΟΓΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑ

Σὰς ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν ἐν συνειδήσει τὸ Σύνταγμα πῶς πρέπει ν' ἀναθεωρηθῆ, ἂν θέλετε τὸ ἔθνος αὐτὸ νὰ εὐτυχῆσῃ καὶ μᾶς εἰς τὰ γρήν νὰ μὴ χαντακωθῆ. Ἐὰν αὐτὸ δὲν γίνῃ, σὰς λέγω σοβαρῶς πῶς χάνεται ἀδίκως μὲ λόγι ο κειρός.

Ἐπιτροπὴ ἄς γίνῃ ἀπὸ τριάντα μέλη τὸ Σύνταγμα ταχέως ν' ἀναδιοργανώσῃ, καὶ ἂν κινεῖς εἰς τοῦτο νὰ ἐργασθῆ δὲν θέλῃ, καὶ μόνος ὁ Δουζίνας μ' ἔχει νὰ τὸ τελειώσῃ. Μὴ κόλλητε μαρᾶξ καὶ δὲν θὰ ἴτυ/άσω, ἂν τοῦ Συνταγματῆος μας τοὺς νόμους δὲν χαλάσω.

Αὐτὸ ὅπου σὰς λέγω δὲν εἶνε παραμύθια, καὶ ἂν θέλετε, σὰς λέγω, σ' ὁ ἔθνος προκοπῆ, καὶ ἂν θέτε κ' ὁ Τρικοῦπης νὰ γρημισθῆ σ' ἀλήθεια, ἄς γίνῃ ἐκ τριάντα μελῶν ἐπιτροπῆ. Αὐτὰ ὅπου σὰς λέγω δὲν εἶνε παῖζε γάλα, καὶ ἂν αὐτὸ δὲν γίνῃ, θὰ μοῦ κολλήσῃ τρέλλα.

Πρὸς τοῦτοις ἂν ἀλάξ: κανένα μᾶς πλακώσῃ, πρέπει αὐτὴ τ' ἀλάξ: κτήμα ἡμῶν νὰ γίνῃ. . . . ὁ ἀμαξῆς ὁμέσως ὀφείλει νὰ τὸ δώσῃ, καὶ αὐτὸς χωρὶς φιάξ: γὰ πάντα ν' ἀπομείνῃ. Τοιουτοτρόπως μόνον, θαρρῶ, θὰ δυνηθῶμεν ἐκ τῶσων πλακωμάτων ὀλίγον νὰ σωθῶμεν.

Πρὸς τοῦτοις εἶνε χρεια σέφις μικρὰ νὰ γίνῃ καὶ περὶ κλογῆρων, ἀναγνωστῶν καὶ διάκων, διότι, ὡς μανθάνω, οἱ δουτιγαῖς ἐκείνοι τραβοῦν τὸν διάβολόν των ἐκ τῶν χωροφυλάκων. Σ' αὐτὰ ὅπου σὰς λέγω προσέξατε καλά, καὶ ἡ βουλή μου δὲν πρέπει: νὰ γελᾷ.

Πρὸς τοῦτοις εἶνε χρεια σ' αὐτὴν τὴν παραζάλην τὸ Σύνταγμα ταχέως ν' ἀναθεωρηθῆ. . . . τὸ εἶπα χιλιάκις καὶ σὰς τὸ λέγω πάλιν πῶς, ἂν δὲν γίνῃ τοῦτο, τὸ κράτος θὰ χαθῆ. Θὲ νὰ πνιγοῦμε ὅλοι μᾶς σ' τὴν βροχῆ τῶν φόρων, καὶ ἐγὼ ἀπληγισμένος θὰ φύγω εἰς τὸν Πόρον.

SOURIS

Μία μονοκονδυλιὰ καθ' ἑβδομάδα.